

Beste medeparochianen,
broeders en zusters.

De Heer is waarlijk verrezen.
Jezus is uit de doden opgestaan.
Het graf is leeg.
Pasen.
Alleluia.

Wat is het toch altijd bijzonder
dat wij Pasen mogen vieren.
Eerst een donkere kerk.
De lichten waren uit.
Maar dan werd het Licht.
Het Licht van Pasen.
Het Licht van Christus.
De nieuwe Paaskaars.

Vanavond wil ik met u natuurlijk stil staan
bij het geheim van Pasen.
En dat wil ik doen
aan de hand van een verhaal van Jezus
dat u allemaal wel kent.
Het verhaal van de verloren zoon.
Maar vanavond dus, in deze heilige Paasnacht,
als een soort Paasverhaal!
Want dit verhaal van de verloren zoon
kan ons namelijk ook iets duidelijk maken
van het geheim van Pasen.
En dan gaat het met name om één zinnetje
waar ik dan graag uw aandacht voor wil vragen.

Maar eerst iets in het algemeen
over dat verhaal van de verloren zoon.

U weet, de verloren zoon kon niet wachten
om het geld van de erfenis van zijn vader te vragen
om vervolgens, los van zijn vader,
de wijde wereld in te gaan.

Ver weg.

Los van alles.

Hij kon gewoon niet wachten.

En daarom zegt hij tegen zijn vader:

'Vader, ik wil nu mijn deel van de erfenis hebben!'

Vreselijk, hè.

Alsof hij zijn vader nu al dood wenste!

Het doet mij een beetje denken

aan onze jaren zestig.

Toen wilde iedereen ook ineens los zijn van alles.

Men wilde zelfs los van God!

En een nieuwe verderfelijke theologie ontstond:

'God is dood!'

Vreselijk.

En wat zal dat een pijn voor de vader zijn geweest,

toen de verloren zoon het huis op deze manier verliet!

Maar u weet ook hoe het afloopt.

De verloren zoon komt in diepe armoede terecht

en uiteindelijk bij de schillen voor de varkens.

Maar dan komt er een kentering in het verhaal.

De verloren zoon kwam tot zichzelf.

En zo besluit hij op een of andere manier

weer terug te gaan naar het huis van zijn vader.

En waarachtig,

de vader staat al op de uitkijk.

Rent naar hem toe.

En slaat zijn armen om hem heen.

En nou komt het zinnetje

waar ik zo graag uw aandacht voor wil vragen.

Want wat zegt de vader nu:
'We moeten feest vieren.'
En nou komt het....!
'Want mijn zoon hier was dood
en is weer levend geworden.
Verloren en gevonden.'
Hooft u de vreugde van de vader?
'Mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden.'

Wij nuchtere mensen zouden misschien zeggen:
'Die jongen was toch helemaal niet dood.
Hij was alleen maar weggelopen.'
Maar zo was het niet voor de vader.
Voor de vader was het veel ernstiger.
'Mijn zoon was dood.'
'En is weer levend geworden.'

Dat laat mij nou iets zien van het geheim van Pasen.
Weet u, wij geloven in de verrijzenis van Jezus
uit de doden.
Wij geloven dat Jezus de dood heeft overwonnen.
Daarom vieren wij vannacht hier weer Pasen.
Maar hebben wij Pasen ook al zelf beleefd?
Want daar gaat het uiteindelijk om.

Want zijn wij niet allemaal een beetje
als de verloren zoon?
Hebben wij niet allemaal op een of andere manier
God wel eens een beetje los gelaten.
Misschien niet bewust.
Maar wij zijn toch allemaal ook min of meer beïnvloed
door de theologie van de jaren zestig.
Zonder dat we het misschien wilden,
werden we toch meegesleept met die verderfelijke
theologie van 'God is dood!'
Ik zou bijna zeggen: daar ontkom je gewoon niet aan.
Het is bijna als met verontreinigde lucht.

Als de lucht om je heen verontreinigd is
dan ontkom je er gewoon niet aan
dat ook jij die lucht inademt.
Maar daarom ben ik zo blij
dat u vannacht hier naar de kerk bent gekomen
om Pasen te vieren.

Maar die vreugde is er helaas nog niet voor iedereen.
Want de oudste zoon kon nog niet meedoen
met de vreugde van zijn vader.
Hij zag dat zijn broer was teruggekomen.
Maar hij weigerde naar binnen te gaan.
Zijn vader kwam zelfs naar buiten
om hem naar binnen te roepen
om zijn broer te ontmoeten.
Maar hij weigerde.
Hij zag met zijn eigen ogen
dat zijn broer was teruggekomen.
En toch weigerde hij.
Ik zou bijna zeggen:
Toch weigerde hij te 'geloven'.
Te delen in de vreugde van zijn vader!

Nogmaals, ik ben zo blij dat u bent binnengekomen.
Dat u vannacht hier de kerk bent binnengekomen
om Pasen te vieren.
Of dat u misschien via de livestream
vannacht met ons mee wil vieren.
Of dat u misschien alleen maar
mijn preek wil lezen!
Want ook dat kan.
Maar in alle gevallen
bent u op een of andere manier
naar binnen gekomen
en mag u hier die liefdevolle woorden horen
die ook de hemelse Vader tot uw hart wil spreken:

'We moeten feest vieren,' want:
'Mijn zoon hier, of mijn dochter hier,
was dood en is weer levend geworden.
Verloren en gevonden.'
Dat mag dus ook voor ons persoonlijk zo zijn.
Want ook dat is Pasen.
Dat is Pasen diep in ons hart.
Dat wij daarom die woorden van de Vader
diep in ons hart mogen verstaan.
'Ik was dood, maar ben weer levend geworden!'
Ik zou bijna zeggen: Proficiat.
Zalig Pasen.
Alleluia.